

hurtigt som muligt kan skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Den bedste Maade at modvirke Arbejdsløsheden paa er jo at skaffe Arbejde.

Man har under denne Forhandling søgt at give det Udseende af, at Staten er karrig, naar det gælder Smaafolk, naar det gælder den arbejdende Befolkning. Jeg kunde ønske, at Finansloven var en Bog, der læstes lidt flittigere, end den bliver. (*K. M. Klausen*: Ja!) Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds er enig med mig ogsaa i dette Spørgsmaal. Jeg behøver blot at nævne nogle enkelte Tal, enkelt Opgaver, som Staten støtter ved Bevillinger, for at de Herrer kunne se, at Staten ikke er saa karrig, som det kan se ud til, men Grunden er den, at saasnart vi have vedtaget en Lov eller en Bevilling, saa glemmer man den i Lysten til at stille nye Fordringer. Paa Finansloven findes opført til Sygekasserne 2 Mill. Kr.; til Ulykkesforsikring for Arbejdere og Fiskere 70,000 Kr.; til Hjælpekasser 250,000 Kr.; til Arbejdsløshedskasser 400,000 Kr.; til Alderdomsunderstøttelse 4,458,000 Kr.; til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme 650,000 Kr.; til Folkesanatorier 835,000 Kr.; til Tuberkulosehospitaller 445,000 Kr.; til Opførelse af saadanne Hospitaler 100,000 Kr.; til Børneopdragelse i Henshold til Finanslovens § 20 267,000 Kr.; til Folkeskolevæsenet 4,600,000 Kr.; til uformuende aandsvage og vanføre 727,000 Kr.; til Børnehjem m. m. 109,000 Kr.; til fattige Elevers Højskoleophold og til Højskoler 476,000 Kr. Det er over 15 Mill. Kr. aarlig til de Formaal, jeg her har nævnt, altsaa hovedsagelig og næsten udelukkende til Gavn for Smaafolk.

Man har talt om Bankgarantien i Forbindelse med de foreliggende Love. Jeg erkender, at der ikke er nogen absolut nøje Forbindelse mellem disse Ting, men det kommer af, at det ærede Medlem — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Nykøbing, Falster (*Valdemar Olsen*) — har manøvreret med nogle Tal for at komme til det Facit, han ønskede. Han er ganske sikkert kommen dertil ud fra den sikre Overbevisning, at Statsgarantien vilde medføre en positiv Udgift fra Statskassen paa 10 Mill. Kr., saa højt tror jeg dog ikke, man kommer. Jeg haaber ikke en Gang, man naar op til Halvdelen. Men de Herrer maa ikke glemme, at Bankgarantien ogsaa har haft sin store Betydning for Arbejderne i København. (Latter fra Tilhørerpladserne). De Herrer le, men

det kommer af, at de ikke rigtig vide, hvad de le ad. Sagen er nemlig den, at hvis vi ikke havde faaet Bankgarantien, hvis altsaa begge de vedkommende Banker var gaaede fallit, saa var alt Arbejde standset paa de mange Bygninger, som disse Banker havde under Opførelse, medens det i Kraft af Bankgarantien har været muligt at fortsætte Arbejdet paa disse desværre altfor mange Bygninger. Derigennem er Bankgarantien dog i betydelig Grad kommen Arbejderne til gode. Arbejdsløsheden vilde have været meget føleligere og større, dersom noget saadant ikke var sket. Man skulde helst være retfærdig i Bedømmelsen af de Sager, man taler om, og det forekommer mig, at Socialdemokraterne have brugt dette Forhold paa en Maade, som jeg ikke rigtig finder passende.

Men naar der er Tale om at gavne de arbejdsløse, saa spørger jeg Socialdemokraterne, der raade over meget betydelige Midler i de Kasser, der sortere under dem — det er jo Arbejdernes opsparedede Penge —: Var der dog, i Stedet for at etablere Krigskasser i Tilfælde af Arbejdskonflikter, ikke særlig Anledning for de socialdemokratiske Ledere og Førere til at anvende en betydelig Sum af disse Midler i dette Øjeblik? Her er ikke Tale om nu at føre Krig mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, men om at hjælpe adskillige af de arbejdsløse. Desværre ser jeg nok, at man fra visse Hold indenfor Arbejderne og Arbejderførerne har været uforsigtige nok til i disse Tider, hvor der er al den Arbejdsløshed, at fortsætte Lønstridighederne, idet en hel Mængde Fag under disse vanskelige Forhold har opsagt Arbejdskontrakterne. Jeg synes, man i Øjeblikket maa være glad, hvis man overhovedet kan faa Arbejde, og ikke tænke paa at etablere nye Arbejdskonflikter og Kampe for højere Løn og kortere Arbejdstid. Det forekommer mig, at i arbejdsløse Tider (*Borgbjerg*: Den er for gammel!) Er den for gammel? Det kommer af, at det ærede Medlem har saa mange nymodens Ideer. Han kunde have godt af at opfriske de gamle Ideer. Saa vilde det ærede Medlem maaske blive lidt mere medgørlig i Forhandlingerne. (*En Tilhører*: Den er for gammel!) Det er et Ekko, som blot gentager, og som jeg ikke skal indlade mig med.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) rettede et Par Spørgsmaal til mig, som jeg skal svare paa. Han spurgte for det første, hvorledes det gaar, naar en Arbejder af sin Kasse